

NARZECZENIE (1) *sb n*

a oraz pierwsze dwa e jasne, końcowe e z tekstu nie oznaczającego é oraz -é.

sg N narzeczeni(e). ◇ [A narzeczeni(e).]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Nazwanie, wymienienie: Nominatio, Miánowanie/ Zdánie ymienia/ Nárzeczenie. Mącz 249c.*

2. *[Pomówienie, posądzenie; może też obraza: poniewadz się tentho Lukass kniczem nezna, ze tho narzeczenie zadney skodi Wawrzikowi niescz niema na podcziwosci gego. ProtokWoźnik 1546 nr 87; za to niedowodne narzeczenie od urzędu trestanie zasłużyła JęzykTarnGór 131.]*

Synonimy: 1. mianowanie, nazwanie; 2. posądzenie.

Cf NARZEC, [NARZEK]